
Adam
Krechowiecki

OTRON

Powieść
Historyczna

(Ciąg dalszy).

Zastał wszystko w porządku. Straż była silna i pewna, a przy samych drzwiach cichej wieństki stał obywatel Attemlauer, który się już pozbliżył wczorajszego trwogu i bardzo kontent był, iż wcale nie znaczną personę, lecz zdradę piękną naczyną.

— Już ja go stąd nie puszcze... — zapewniał Witolda — gdybyś zaś zmykał chciał syn sobaczy, to go jednym palcem do matki ziemi przycwodzię.

I pokazywał Witoldowi zylaste swe ręce.

Witold zaś, dowiedziawszy się, iż on to jest — który Szczecińskiego ujął, chciał go wynagrodzić.

— Należy się ci zapłata... — rzekł.

Attemlauer spojrział z góry.

— Konsularny syn — odparł — gdy głodny jest, to strawę przyjmie, a nawet napić się, lecz za powinność swą zapłaty nie bierze... Dla króla to uczynię, bo go miłuję. On tak sam bledny jak ja, a jeszcze biedniejszy, albowiem tutaj się i we Lwowie nie mieszka, choć to jest miasto ciekawe i śmieszne... Bądźcie, panie, spokojni, już ja za zapłatę upłynięte go szczeniaka i do rąk własnych wam go oddam, choćby z polamaniami zębami...

Tymczasem wiosna coraz cudniej zakwitała; w ostatnich dniach marca tak było ciepło, jak w lipcu. Coraz też liczniejsze gromadziły się zastępy zbrojne, do pochodu gotowe, a do króla coraz więcej przybywało dostojników i senatorów, których Jan Kazimierz z ogromną przyjmował radością. Oblicze króla promieniało czystem światłem; rycerski duch, który w nim był, zawsze krzepił wzniesione siły. Rwał się do obrotu, chciał sam w pierwszych szeregach walczyć. Czuł na teraz, jako po owych wstrząsach zdradzieckich, które sumienia i serca zamęciły, tem gorzej i prawdziwsza otacza go teraz wierność, że nie tylko senatorowie, ale lud i cała powszechność, uciekinierem szwedzkiej przemocą, garnie się ku niemu z nierzwykłą miłością.

— Inny duch teraz wieje, żona inna — mówił do Butlera. — Obuźdź się naród i być wytrwał, może wielkich dokonać czynów. Byłaby wytrwał!

— Wytrwa, miloserdny Panie — rzekł Butler — zagrzewa go bowiem teraz obecność króla i jego męstwo.

Jan Kazimierz ręką skinął.

— Moja obecność! — zawołał z gorącością. — Do niedawna obecność ta była do wszystkiego przeszkodą... I trzeba było, iżbym z własnego królestwa ucieknąć musiał! Ono, niech Pan Najwyższy to ciężkie utrapienie moje przyjmie na okup i nie mnie, lecz królestwo to wywabi!

Usładi i zamyslił się posępnie, a Butler chcąc Pana rozzerkać, opowiadał mu pocztą, jako zapali wiatr ogólną wojnę, że się domaga, aby nową przysięgę wierności królowi złożył mogło.

Jan Kazimierz zdawał się nie słuchać, pogrożył w zadium, a po chwili rzekł, jakby sam do siebie, koczując głośno swoje myśli:

— Zaledwie tak szęść, jak noszę koronę... a zaciętych mi tak, iż nie żarza mi się, jako to już wielkieleć... Znużona głowa ugięła się pod tem brzemieniem...

Rzeczywiście Jan Kazimierz, chociaż w sile wieku, gdyż podówczas zaledwie czterdzielki, kilka lat życia tylko, wyglądał niemal jak starzec, było to przebiegnięcie w obliczu mizernym, żółtym, przeważnie pomarszczonym i w całej postaci, wspaniałej zawsze, lecz pochylonej już nieco. Jeno wzrok miał czasem młodzieńcze błyski.

I teraz nagle błysnął, gdy król w uniesieniu zawołał:

— Oto gotów jestem złożyć tę koronę w ręce godniejszego, byłaby szczerze narodowi zapewnić. Gotów byłem Rakocznego za syna przysposobić i następcą ustąpić... Gotów byłem Leopolda w rakuskiem ustąpić tronowi. Na nie nie było zgody! Wolałem tedy do całego narodu: nie czekajcie ani wzdów, ani wojewodów. Skupiajcie się jeden do drugiego, trzeci do dwóch, czwarty do trzech... i to każdy z poddanyimi swymi, a gdy się szlachta na opór kuca zbierze, wzdra obierciecie...

— I słuchano głosu tego, miłośnicy Panie — odparł Butler — nie tylko białym szlachta, które to powinność jest, ale lud prosty, czego nigdy nie było, zbroi się i dąży ku obronie.

— Lud... — powtórzył Jan Kazimierz — Doja jego oddawać cięży mi na sercu... Nie będzie dobrze w tej Rzeczypospolitej, dopóki krzywdy jego nagrodzone nie będą... Toż umylimy.

W tym momencie drwali się otwary i pokojowy dżwanian oznajmił, jako Nunceusz apostoicki i podkanclerzy koronny, Jędrzej Złotowski, do posuchania prozą.

Król z miejsca się porwał.

— Natychmiast... — rzekł — natychmiast! I pośpieszył ku drzwiom.

Weszli do komnaty, Nunceusz, biskup laodękań, wyniosłej postawy starzec. Długie słowosy spadały mu na ramiona, odbijając swoją białocizną od fioletów półwiosennej szaty. Patrzył przed siebie zgaszonym oczyma, nieco głowę wznosząc, gdyż powieki jakby neruchomo, zapadały. Prowadził go pod rękę młody szczeniak, także we fiolety przybrany. X. Jędrzej Złotowski, naczęwas podkanclerzy koronny, biskup przemyski i opat czerwiński. Twarz jego, piękna, wyrazista i in-

godna, uśmiechnięta była w tym momencie radośnie.

Jan Kazimierz z wejścia z wielką czcią witał apostoelskiego Nunceusza, który pochylał się głęboko przed królem, wnet mogło poczuł ozdobić lacing.

— Najjaśniejszy Panie — rzekł — Ojciec nasz święty, papież Aleksander VII, przesyła Ci, Królu pobożny, błogosławieństwo swe najwzajemne i pozdrowienie... a mówi, iżbyś nie upadał na duchu, lecz Boga miłosiernego o pomoc, za pośrednictwem Matki Najświętszej i św. Patronów tego Królestwa, prosił...

Nunceusz oba ramiona podniósł do góry:

— Sit Nomen Domini benedictum...

Jan Kazimierz, a za nim wszyscy obecni na kolana padli, wyznawca zaś apostoelski głosem pewnym, donośnym, wygłaszał formułę błogosławieństwa, kreśląc nad pochyloną głową Pomazańca Bożego, potrojny znak św. Krzyża.

Poczem doręczył królowi pismo papieckie.

Jan Kazimierz wstał z klęce; oblicze jego uniesieniem pałało.

— Z opoki Piotrowej — ował się — pokrzepienie nam przychodzi. Niech będą za to Bogu i Namieśnikowi Chrystusowemu dziękni! Żąda on od nas, abyśmy ślub jaki uczynili i uczynimy go... Iżby Pan Najwyższy miłosierdzie swe nad tem zgubionem królestwem okazać raczył. Przyśle, jako, król, dzielnie tej korony, pohańbioną dzieł potomek Jagiellońskich krwi i przysięgną Stany Rzeczypospolitej, jako krzywdy uciśnionych, a maulęchich wynagrodzone będą...

Król mówił w uniesieniu wielkiem... postać jego prostowała się i zdawała się męczyć; wzrok ciskał iskry.

— W twojej obecności, świętobliwy Ojciec — rzekł do Nunceusza — pragnę, aby się to stało...

Za moment Nunceusz pożegnał króla, a został z nim Jeno X. podkanclerzy Trzebiecki, z którym Jan Kazimierz dłużej jeszcze o swem postanowieniu konferował.

Zaświatlił dzień i kwietnia, od wczesnego rana blasków i wiosennej pełni wion.

Od rana też snuły się po ulicach tłumy. A rozpoznawano sobie dzwony; mówiono, że jakiś cud stał się wielki, a wieści te przechodząc, z ust do ust, stały się potworne. Jedni mówili, że król szwedzi nagły, gdy ku Warszawie chciał dążyć, piorunem o tej porze rażony jest; drudzy twierdzili, jako w noc Archanioł Gabriel przyszedł do Jana Kazimierza i przyrzekł, że na czele hufców polskich stanie, iżby karciego Szweda wyprowadzić — inni większe jeszcze opowiadali dziwy, a każdy czuł, iż stanie się coś nadzwyczajnego. Na pewno zaś wiadano, iż król wraz z obecnymi senatorami do kościoła metropolitalnego w uroczystym pochodzie przybył miał.

Tam też zbili się tłumy, które z wielkim wysiłkiem powstrzymywali drągami młodszy, w rzędzie których, w pierwszym szeregu stał obywatel Attemlauer. Silną pilność odpychał tłoczących się ale był w dobrym humorze, śmiał się i mówił:

— Dla każdego oka wystarczy patrzenia... A jeśli komu za mało jest oka, niech gębie roz-
tworzy i niech stoś cioba i czeka...

— Dobrze darować czekać — odparła rezolutna a niemłoda już mieszka, która lokciami pomagała sobie do pierwszego szeregu — stanęłaś na proździe i innym zawadzasz...

Attemlauer spojrział z góry:

— Ho! ho! — zawołał — jęność panti Zarębina, Przyczynka do domu, rozpęska języce! Latka biegnie, twarzyczka się pomarszczyła jak gruszka na mrozie, a przecie dotąd na pewno nie wiadomo, żali małżonkiem wpaćni był bednars Balcer, żali szlachcizna Zaremba... Przynajmniej się, a puszcze...

Poczęto się śmiał w tłumie, owa zaś niewiasta głośnie zaczęła płęci.

— Poczekaj, drabie! — krzyżała.

— Czekać nie będę — odparł Attemlauer — bo niema na co. Czekal ciępliwie miał wpaćni, ów bednars i doczekał się. Zaremby; czeka teraz Zaremba, iżby kto jęność wziął, a nikt nie chce. A za to szęć, którą im obu wyprawiał, czekał sobie teraz w ciżbie i to cicho, gdyż jak mi Bóg miły, w powietrze wyrzucę!

W tłumie ował się teraz głośnie szmer, podobny do odgłosu wezbranej rzeki. W pierwszych szeregach widziano już nadciągającą procesję.

Naprzód szło bractwo Bożego Ciała w białych kapach z czerwonymi kapturnami. Przedem marszałkowie z berłami, potem chorągwy ze szandarem, a dalej wszyscy inni bracia z pochodnią w rękę. Jeden ze starszych niósł krzyż wysoki złoty i błyskotkami ozdobiony, dalej szeregiem postępowała młodzież ze szkoły metropolitalnej, bardzo pięknie przybrana. Jedni przedstawiali wyznawców i męczenników świętych, ci byli w sukniach szkarłatnych, a niesiono przed nimi wiosłenie i wóźnie; dalej szli pokutnicy w szarych blachach, potem jeszcze aniołowie ze skrzydłami złotymi, ińienicem od brylantów. Szło to wszystko równo, spokojnie, nily obraz poruszały się z wolna. Potem oddział milicji miejskiej w żupanach karyzowych, pod wodzą roźmistrza; niesiono przed nim chorągiew wielką, amaranową z berłem malowaną, czyli hem bardzo pięknie złotem niemi wyszytym; idący naprzód żołnier, bil co siły w bęben, dalej znak, iżby się rozpostawo.

(Ciąg dalszy nastąpi).

SPRAWY STOW. MECH. POLSKICH

BACZNOŚĆ CZŁONKOWIE STOWARZYSZENIA MECHANIKÓW POLSKICH W AMERYCE!

Uprowadź się wszystkich członków Stowarzyszenia Mechaników Polskich do podpisywania „proxów” i wręczenie ich upatrzonym delegatowi na Jazd, który się odbędzie 21-go lutego w Toledo, Ohio. — Mechanicy nie zaniedbują całego obowiązku, abyście potem nie narzekali, że jazd powiódł uchwały sprzeczne z Waszymi poglądami. Wasz głos oddany przez „prox’y”, będzie głosował i wpłynie na wynik głosowania.

Parę słów do delegatów na Jazd Stow. Mech. Pol.

Niezadowolnienie członków wraza stę, szczególny głos cicho, za pracowni robotników polskich w Ameryce, dających z pomocą do odbudowania przemysłu w kraju, a przez to stworzenia warunku pracy, zostały tylko w części na ten cel użyte, zaś ogromna większość była tak roztwożniona, iż jazd rozgłoszenia tylko przestępcom dawały.

Powodami czulością i działając w imię i dla dobra Stow. Mech. Pol., jacyś spisywacze narzucali członkom do składania 10 dolarów, aby takowy tworzyć utrzymywać przy życiu; daremne za biegi, już niema głupich, co zie — niech ginie. Te oszczędności, co ucały przed rabunkową gospodarką, zostały powierzone członkom, a nie osobom, wskazywanym przez pierwszych ob. Odrodzonej Polski, a jednym jak i drugim nawet i wrogowie kradzieży mówić nie mogą. Aby politykę kres dalszym wyłudza-
niem pieniędzy, zwracamy się do Was delegaci na Jazd, aby:

1) Powołać unęć spokojną śmiercią. „The Pol. Mech. Com.”, siedząc spokojnie przez 30 sek., po postawieniu odpowiedniego wniosku.

2) Zalażyć dług należyty stan. Ohio, nie żądając powierzenia, a przez to roztwarzając St. Mech. Pol. na gruncie Ameryki.

3) Dotrzymać umowy z opiekunami naszych oszczędności, w Polosce.

4) Ogłoszyć wojnę zawartą przez Stow. Mech. Pol. a opiekunów, na mocy praw obowiązujących w Polosce.

5) Zwrócić się do opiekunów, aby dalsze sprawozdania z działalności swych nadzysłów do biura informacyjnego z sielbiza, gdzie uchwalicie.

Jezeli to uczynicie, to będę spokojny o swe oszczędności. A. J.

NEWARK

Baczność Udziałowcy Stow. Mech. Pol. Filiji w Newark

Niniejszym zawiadamiam wszystkich udziałowców, którzy do tejchaz nie podpisali i nie doręczyli swoich proxów, aby uczynili to natychmiast, gdyż termin upływa w dniu 18 lutego. Ktośby sprawy, niechaj sam wysłał prozą wprost na adres delegata S. Zaręckiego, pod adres: Hotel Madison, Madison Ave., Toledo, O. Wszelkich informacji w sprawie proxów udzielamy w Klubie Ogłoszeniowym, pn. 253 Court St. W. Pawlak, przedstawiciel.

PHILADELPHIA, PA.

Do członków Stow. Mech. Pol. w okręgu Filadelfijskim

Niniejszym zawiadamiam wszystkich członków Stow. M. P. z okręgu filadelfijskiego, a przezwanie ich, którzy nie należą do żadnej filii lub filie te przestały istnieć jak Chester, Pa., Pottstown, Pa., Reading, Pa. i wiele innych — iż delegat na Jazd do Toledo, O., żąda od was, abyście, jeżeli będziecie reprezentować okręgi tuższej, więc każdy, kto rozumie ważność następnego Jazdu, kto uważa się za prawomocnego do głosowania w tak ważnej i decydującej sprawie, powinien wypełnić „prox’y” i własnoręcznie podpisać, dołączyć 10c na znaczek t. z. „revenue stamp” i kilkadziesiąt centów na kosza delegata i wysłać na adres delegata na adres: Alexander Buzczak, 2218 Yelland St., Philadelphia, Pa.

Nasze zadania są: ażeby zabezpieczyć nasze majątki, naszą własność przedpraważeniem ustaw, ażeby zaprzęścić wypracowanie, ażeby zaprzęścić inkorporować, ażeby przestać niepotrzebnych wydatków iść, ażeby raz narzecież zaplanowała zgodą. Wiele jeżeli będziemy mieli większość głosów. Waszych upoważnień, czyli „proxów”, wtedy otrzymamy zwycięstwo. A. Ruczek, delegat.

Przelot płaćwa

— BAYPORT, L. I., 16 lutego. — Szarym jędnym płaćwa, w której cztery ciępych krawców przelatują nad Bayport; jest to uważane za przejawienie wczesnej wiosny.

Brooklyn i okolice

Czy Pamiętacie?

Każ doskonale bawiliście się na Wieczorku Paczkowym, który od był się w roku ubiegłym w ostatekni dzień karnawału, a który aranżował nasz Oddział Związku M. P. Brooklyn?

Prawda — aż do rana!

A czy myślicie, że Oddział Z. M. P. zapomniał o tej swej rocznicy nieurządzonej zabawie?

NIE!

Czytaj! Zapamiętaj! Przypomnij!

Przyjdź, gdy lubisz się dobrze bawić, i gdy lubisz sławne już w naszej dzielnicy paczki, które piecze pani J. Mroz. We wtorek dnia 24-go lutego do Domu Narodowego, 261-7 Bridge Ave. na WIECZOREK PACZKOWY 1-go Oddz. Zw. Młodzieży Polskiej.

Orkiestra jak zawsze, najlepsza kol. J. MROZA.

Ofiary gazu

Oneedaj 7 osób straciło życie wskutek gazu.

W domu nr. 525 E. 82ej ulicy zostali zacczadzeni na śmierć przez gaz: Peter Crane, lat 50, jego żona Izabella, lat 50 i mieszkająca z nimi Mary Clarke, lat 45. Wdowiec wywieziony gazu dosięgł ich śmierć, kiedy czytali gazecie przed frontownym pokojem.

W domu nr. 1856 Bryant Ave. zmarli od gazu Anna Friend, lat 39 i Peter Steierle, lat 22.

Izraela Ignatowskiego, należącego do rodziny w mieszkaniu nr. 32 Clinton ul.

Odezwa do Kół P. S. L. „Wyzwolenia” na Wschodzie

OBYWATELE!

Za parę dni przyjeżdża do Stanów Zjednoczonych Ludowa Orkiestra Namyślowskiego.

Jadą do nas dziesięć Wsi Polskiej, ażeby nam tu na wychodźstwie przypomnieć te piękne słowa, ażeby nam miłoję, a żeż nam na duszy, bo to nasi — to dzieci Odrodzonej Polski.

Jadą do nas wiozą dar z naszej drogi Ojczyzny, a darem tym będzie serdeczna melodia, która... przez wielu zapomniana, zaś tu urodzonym nie znana. Wiozą nam z tą muzyką słowa, że Polska to wielka rzecz!

Wiele, Bracia Wyzwolenie! wyzwywamy Was, ażeby godnie przyjąć miłych nam gości! Ażeby w dniu przyjazdu jak i w dniu koncertu nie brakowało nikogo z naszej braci. Kola odległe proszone są o ile możności o wysłanie delegatów na koncert, dnia 22-go lutego b. r.

Obawiamy! Stać się apelu, ażeby godnie powitać braci naszych z za morza.

Za Polskie Stronictwo Ludowe P. S. L. Wyzwolenie na Wschodzie.

E. KULIK, Prezas.

P. JANIK, Sekretarz.

Zwołanie 1-go Oddziału Związku Młodzieży Polskiej

W ubiegły wtorek, w gustowne przybranych salach Domu Narodowego w Brooklynie, odbyła się uroczystość 1-go Oddz. Z. M. P., podczas której rozdano skromne upominki tym członkom, którzy należą do 1-go Oddz. Z. M. P. lat piętnaście.

Każ można było przewidzieć, pomimo strasnej niepogody, żebrano się liczne grono przyjaciół 1-go Oddz. Zw. Młodzieży Pol.

Sto osób zasiadło do gustownie ubranych i siewie zastawionych stołów. Po kilku dźwiękach zyla dowód, że jest prawdziwą miłą sztuką kulinarnej (ona przygotowywała kilka wieczór), zabrali głos przebiegi Oddz. Z. M. P. kol. E. Brzechalski i wniósł pierwszy toast na rzecz Stanów Zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

zjednoczonych, a następnie Pol-

ski i Jej Pierwszego Marszałka Józefa Piłsudskiego, którego imię wywołało ogólny zapal. Zebrani powstali z miejsc i odpowiedzieli gromkim okrzykiem: „Niech żyje i niech powraca do stery Państwa Polskiego, jako ukochany Kierownik”!

Zabrał następnie głos towarzysz ob. A. Salik i w jednym słowie skłonił historię, ażeby iście iście narodowej, złożył cześć członkom Oddziału, którzy na pierwszy swe Ojczyznę przedarli się do szeregów Legionów Polskich, by tam walczyć za wolność Polski. Uczcił pamięć Juliana Złotowskiego, członka 1-go Oddz. Z. M. P., który padł na polu chwały, broniąc Polskę przed zalewem bolszewickim. — Zwyczajnie są następnie do solenizacji, podkreślił ich zasługi tu na wychodźstwie i przyczynił się do ich podniesienia. Solenizantów było 12stu. Zebrani uczyli ich przez powstanie i okrzykami na cześć Związku M. P. Polskiej.

Z gości przemówili następnie ob. Ciecucha, podkreślając w swem przemówieniu ciężką dolę sieroty po legionistach i zapewniając o zrobieniu skromnej składki na ten cel. Projekt ob. Ciecucha podjął ob. K. Nidzicki, a dzielną pomocą mu obiecała sala członkini Lig. Kobieli i przyjaciółki 1-go Oddz. Z. M. P. panna K. Kuczbak. Kol. Lewandowska nie czekała końca przemówień, ale nim składała toast zaanekowaną, przesłała dookoła stołu, zebrani kłosek 85 centów i kilkadziesiąt centów, którą to kwotę wręcono pannie Kuczbak z prośbą, aby oddała takową Ligę Kobieli w Nowym Yorku z tem zaznaczeniem, że są one przeznaczone na sieroty po legionistach.

Przemawiali jeszcze ob. Cierpiński, prezas Tow. Sz. Drwon Zygmunt, oraz ob. Dąbrowski, naczelnik Gn. 618 Sokółów Pol. zachęcając zebranych do popierania 1-go Oddz. Z. M. P., a żeż wstąpienie swoje do Oddziału Związku Młodzieży Polskiej.

Przykład ich zachęci i innych. Jako nowi członkowie zgłosili się: p-stwo Dąbrowscy, Klimkowscy, oraz panna M. J. Krzyżanowska, W. Matywiec, Błażewski, J. Czarniewicz i kilka innych. Znajdą oni w 1-szym Oddziale Z. M. P. piękne pole do pracy.

Pod doskonałą wieczór, podczas której pięknie dobrana orkiestra J. Mroza dawała, roz poczęła się ochotą zabawa łanczna. Z łałem opuszczano się Domu Narodowego, zęgnając się powtarzano sobie: Do zobaczenia się na wieczorku paczkowym Zw. Młodzieży Pol. Oddziału Z. M. P. w Wtorek, 24-go lutego.

Jestemy przekonani, że uroczystość 1-go Oddziału Z. M. P. zostanie na długo w pamięci jej uczestników i że zachęci ona tych członków Oddziału Z. M. P. do owocnej pracy. Przyjmieć.

Zawiadamia się wszystkich parafian i sympatyków parafii polsko-katolickiej w Greenpoint, iż będzie obecny u nas biskup, który przyjeżdża i dogłębnie działając na niwie katolickiej, dla polsko-katolicko-narodowego czystości, gos. WALENTY GA-WRYCHOWSKI, zarazem wzmianczony w posiadaniu parafialnym na 18-go lutego, o godzinie 6-jej wieczór, na które to posiedzenie zapraszamy wszystkich parafian i sympatyków.

KOMITET.

POLSKY LEKARZ

Telefon, Hugenot 5118.

DR. LOUIS S. GRAYCZ

102 Kent Street, w Brooklynie, N. Y.

od 1 do 2 po poł. — od 6 do 8 wieczór.

W sobotę i niedziele od 1 do 2 po poł.

Dr. Grayc, oświadcza, że w przyszłości i rozpoznać swą praktykę.

Telefon, Hugenot 9888

S. M. Lewandowski, M. D.

od 1 do 2 po poł. — od 6 do 8 wieczór.

W sobotę i niedziele od 1 do 2 po poł.

707 Fourth Avenue, Brooklynie, N. Y.

Dr. Franciszek W. Wiński

102 Kent Street, w Brooklynie, N. Y.

od 1 do 2 po poł. — od 6 do 8 wieczór.

W sobotę i niedziele od 1 do 2 po poł.

Telefon, Hugenot 1088

DR. LOUIS S. GRAYCZ

102 Kent Street, w Brooklynie, N. Y.

od 1 do 2 po poł. — od 6 do 8 wieczór.

W sobotę i niedziele od 1 do 2 po poł.

707 Fourth Avenue, Brooklynie, N. Y.

street. (19r)
WIDNY pokój do wynajęcia, elektryka,
i. wanna. 1929 Second Ave. blisko 99th
St., drugie piętro. B. Romanowski.
(17r)
POKÓJ umeblowany, wszelkie wygody
dla panów i pań: można gotować
135 Avenue A, mieszkań 2, wejście z
podwórka. B.